

УДК 378

Магдалина Драч, Олеся Смолінська

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. Гжицького, Україна

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИХ ВПЛИВІВ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА НЕПЕРЕРВНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Magdalena Drach, Olesya Smolinska

CULTURAL AND EDUCATIONAL DIRECTION OF EDUCATIVE INFLUENCES OF UNIVERSITY EDUCATION AS GUARANTY OF CONTINUOUS PROFESSIONAL EDUCATION

Перетворення, що відбуваються в українській вищій освіті, пов'язані не тільки із Болонським процесом, а й зі зміною освітньої парадигми на гуманістичну як універсальну щодо всіх професійних підходів. Особистість студента, що раніше осмислювалась як продукт педагогічної діяльності, тепер стає критерієм вимірювання ефективності навчально-виховних впливів у цілому, тобто, в ідеальній формі, усвідомлюється як мета вищої професійної освіти, що, зважаючи на свій ідеальний характер, не може бути досягнена, натомість може досягатися протягом життя, чому й слугує створювана система неперервної освіти, проєктована на рух висхідними освітньо-професійними ступенями. Це зумовлює не лише суттєві зміни в організаційно-педагогічних підходах, а й у безпосередніх комунікаціях, оскільки перенаправляє їх із руслу фахових знань, вмінь та навичок у річище професійного розвитку особистості.

Університетська підготовка фахівців ветеринарної медицини, визначення її доцільної ступеневості — далеко не вирішена до кінця проблема, оскільки існує різноманітний європейський досвід з цього приводу, який передбачає як освітньо-кваліфікаційний рівень “Спеціаліст”, так і “Бакалавр”. Це зумовлено, по-перше, специфікою медичної освіти, її, з одного боку, практицизмом, з іншого — високим гуманним, біоетичним змістом; по-друге, саме ветеринарна медицина, разом із біотехнологіями, визначатимуть майбутнє благополуччя людства, у зв'язку із чим університетська освіта з її культурними, освітніми традиціями, світоглядною широтою може надати найкращі можливості для формування такого професійного типу особистості, в якому на основі найвищих гуманістичних цінностей поєднуються і ґрунтовна фахова, і внутрішня психологічна готовність до професійної діяльності.

Попри це, університет може реалізувати зазначені вище функції лише у тому випадку, коли його культурно-освітній простір функціонуватиме на засадах культуровідповідності (поєднання надбань професійної та цивілізаційної культури, творення нової культури універсальної освіченості), екологічності як зв'язку та взаємообумовленості внутрішньоуніверситетського простору і зовнішнього оточення, гомеостатичності як підтримання цілісності внутрішнього середовища у змінних зовнішніх умовах, антропологізму як людиноцентрованості. Таким чином, культурно-освітній простір університету, здійснюючи притаманні йому навчально-виховні впливи, реалізуючи широкі освітні цілі, базуючись на специфічних принципових положеннях, передумовлює формування особистості, для якої цінності культурного та професійного типів є нероздільними і рівноважливими, отже розвиватимуться паралельно, що, у свою чергу, є підставою для становлення уявлень про неперервність як генетичну природу поступу освіти.